THE MICHIGAN GUIDELINES ON THE INTERNAL PROTECTION ALTERNATIVE

In many jurisdictions around the world, "internal flight" or "internal relocation" rules are increasingly relied upon to deny refugee status to persons at risk of persecution for a Convention reason in part, but not all, of their country of origin. In this, as in so many areas of refugee law and policy, the viability of a universal commitment to protection is challenged by divergence in state practice. These Guidelines seek to define the ways in which international refugee law should inform what the authors believe is more accurately described as the "internal protection alternative." It is the product of collective study of relevant norms and state practice, debated and refined at the First Colloquium on Challenges in International Refugee Law, in April 1999.

LES RECOMMANDATIONS DE MICHIGAN SUR L'ALTERNATIVE DE PROTECTION INTERNE

Dans beaucoup de juridictions à travers le monde, les règles de "fuite interne" ou de "réinstallation interne" sont de plus en plus utilisées pour refuser le statut de réfugié aux personnes qui risquent une persécution pour une raison visée à la Convention de Genève dans une partie, et non dans la totalité de leur pays d'origine. En celui-ci, comme dans beaucoup d'autres domaines de la politique et du droit des réfugiés, le caractère universel de la protection est mis à l'épreuve par les divergences entre les pratiques des États. Les recommandations cherchent à définir les voies par lesquelles le droit international des réfugiés pourrait guider ce que les acteurs pensent être plus précisément décrit comme "l'alternative de protection interne". Le présent document est le fruit d'une étude collective des règles pertinentes et de la pratique des États, débattue et affinée au premier colloque sur les défis en droit international des réfugiés tenu en avril 1999.

دليل ميتشجان حول البديل الحمائي الداخلي

تشهد الكثير من الأنظمة القانونية بالعالم زيادة في الاعتماد على ما يمكن تسميته ب " الانتقال الداخلي" أو " إعادة التوطين الداخلية" كأساس لرفض منح صفة اللجوء لأشخاص يتعرضون لخطر الاضطهاد بسبب عرقهم أو دينهم أو جنسيتهم أو انتمائهم إلي فئة اجتماعية معينة أو آرائهم السياسية، وذلك في حالة ما إذا كان هؤلاء الأشخاص يتعرضون للاضطهاد في احد أقاليم دولتهم الأصلية ولكن ليس في جميع أقاليم هذه الدولة. وقد نتج عن انتشار هذا التطبيق القانوني، ضمن العديد من الاتجاهات والممارسات الأخرى في قانون اللاجئين الدولي والسياسات التطبيقية المتعلقة به، الكثير من المشاكل والتحديات التي تواجه التزام الدول المختلفة بتحقيق حماية عالمية للاجئين. ويُزيد من هذه التحديات التفاوت الكبير بين ممارسات الدول المختلفة عند تطبيق القانون الدولي للاجئين. ويهدف هذا الدليل إلي تقديم مساهمة قانونية لما نراه أفضل قراءة ممكنة لمفهوم "بديل الحماية الداخلي" وفقاً لقواعد القانون الدولي للاجئين. وقد تم تخصيص الدورة الأولي من سلسلة ورش العمل حول مشاكل تطبيق القانون الدولي للاجئين، التي نُظمت في ابريل 1999، لعمل مناقشات جماعية مستفيضة للكثير من المبادئ والممارسات التي تتبناها الدول المختلفة المتعلقة بقوانين اللاجئين. وقد أثمر هذا المجهود الجماعي كما أسلفت الإشارة عن هذا الدليل.

МИЧИГАНСКИЕ РЕКОМЕНДАЦИИ ПО АЛЬТЕРНАТИВЕ ВНУТЕРЕННЕЙ ЗАЩИТЫ

В юридической практике многих стран мира, такие опирающиеся на Конвенцию критерии как "бегство в границах государства" и "перемещение в границах государства", все чаще используются как основание для отказа в предоставлении статуса беженца лицам, находящимся под угрозой преследования в одном из регионов, но не на всей территории государства гражданской принадлежности указанных лиц. Здесь, как и во многих других сферах законодательства и политики, относящихся к проблемам беженцев, реализация международных обязательств по защите беженцев осложняется расхождениями в практике отдельных государств. Данные *Рекомендации* стремятся определить направления, по которым международное законодательство о беженцах должно информировать о том, что, как полагают авторы, может быть более точно названо "альтернативой защите внутри страны, гражданами которой являются беженцы". Указанные Рекомендации, являющиеся результатом совместных исследований соответствующих норм и практики разных государств, обсуждались и уточнялись в апреле 1999 года на Первом коллоквиуме по проблемам международного законодательства о беженцах.

THE ANALYTICAL FRAMEWORK

1.

The essence of the refugee definition set out in Art. 1(A)(2) of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees ("Refugee Convention") is the identification of persons who are entitled to claim protection in a contracting state against the risk of persecution in their own country. This duty of state parties to provide surrogate protection arises only in relation to persons who are either unable to benefit from the protection of their own state, or who are unwilling to accept that state's protection because of a well-founded fear of persecution.

2.

It therefore follows that to the extent meaningful protection against the risk of persecution is genuinely available to an asylum-seeker, Convention refugee status need not be recognized.

3.

Both the risk of persecution and availability of countervailing protection were traditionally assessed simply in relation to an asylum-seeker's place of origin. The implicit operating assumption was that evidence of a sufficiently

LE CADRE DE TRAVAIL ANALYTIQUE

1.

L'essence de la définition du réfugié contenue dans l'article 1(A)(2) de la convention relative au statut des réfugiés ("Convention de Genève") est l'identification des personnes qui sont en droit de demander la protection dans un État partie contre le risque de persécution dans leur propre pays. Cette obligation des États parties de fournir une protection substitutive s'énonce seulement en relation avec les personnes qui sont soit incapables de bénéficier de la protection de leur propre État, soit ne veulent pas accepter cette protection étatique à cause d'une crainte fondée de persécution.

2.

Il en résulte que, dans la mesure où une protection suffisante contre le risque de persécution est réellement à la disposition d'un demandeur d'asile, le statut de réfugié au sens de la Convention de Genève ne doit pas être reconnu.

3.

Aussi bien le risque de persécution que la disponibilité d'une protection substitutive ont été traditionnellement évalués simplement en rapport avec le lieu d'origine du demandeur d'asile. L'hypothèse opérationnelle implicite était que la preuve

АНАЛИТИЧЕСКАЯ ОСНОВА

1.

Суть определения понятия "беженец", приведенного в статье 1(A)(2) Конвенции 1951 года о статусе беженцев ("Конвенция о беженцах") заключается в установлении категории лиц, имеющих право просить защиты в одном из государств-участников соглашения от угрозы преследования в стране проживания. Обязанность государств предоставить суррогатную защиту возникает только по отношению к лицам, которые либо не могут воспользоваться защитой государства их гражданской принадлежности, либо не желают принять эту защиту в силу вполне обоснованных опасений преследования.

2.

Отсюда следует, что в случае, если необходимая защита от риска преследования действительно доступна лицу, претендующему на получение убежища, в признании такового статуса в соответствии с Конвенцией нет необходимости.

3.

Риск преследования, равно как и наличие компенсирующей защиты от него, обычно оценивались по отношению к стране, гражданами или жителями которой являются лица, претендующие на получение убежища. Исходным рабочим

إطار العمل التحليلي

.1

إن جوهر تحديد صفة اللاجئ، كما ورد بالمادة الأولي (فقرة أ، رقم 2) من الاتفاقية الدولية للاجئين الصادرة عام 1951 والخاصة بتحديد صفة اللاجئين، ينصرف على وجه الخصوص إلى كافة الأشخاص الذين يحق لهم طلب اللجوء في أحد الدول الأطراف بالاتفاقية، في حالة تعرض هؤلاء الأشخاص لخطر الاضطهاد في دولهم الأصلية. وينصرف واجب الدول الأطراف في الاتفاقية بتقديم الحماية إلي أحد الحالتين الآتيتين: إما أن يكون الأشخاص طالبو اللجوء غير قادرين على الحصول على الحماية من دولهم الأصلية أو إذا كان هؤلاء الأشخاص غير راغبين في الحصول على حماية دولهم الأصلية بسبب توافر خوف له ما يبرره من الاضطهاد.

.2

وفي هذا السياق، فأنه يمكن التسليم برفض منح صفة اللجوء فقط إذا تم التأكد من أنه يمكن توفير بديل حماية داخلية معقولة لطالب اللجوء من خطر الاضطهاد توفيراً حقيقياً.

.3

وقد جرت العادة سابقاً في الدول المختلفة على البحث في السياق الواقعي لدولة طالب اللجوء الأصلية عند تقييم هذه الدول لمدى توافر خطر الاضطهاد وأيضاً مدى توافر بديل الحماية الداخلي الفعال. وقد كان هذا المنطق يقوم على افتراض أساسي هو إن مجرد توافر دليل على وجود خطر جسيم

serious risk in one part of the state of origin could be said to give rise to a well-founded fear of persecution in the asylum-seeker's "country." Contemporary practice in most developed states of asylum has, however, evolved to take account of regionalized variations of risk within countries of origin. Under the rubric of so-called "internal flight" or "internal relocation" rules, states increasingly decline to recognize as Convention refugees persons acknowledged to be at risk in one locality on the grounds that protection should have been, or could be, sought elsewhere inside the state of origin.

d'un risque suffisamment sérieux dans une partie de l'État d'origine donnait lieu à une crainte fondée de persécution dans l'ensemble du "pays"du demandeur d'asile. La pratique contemporaine dans les États d'asile les plus développés a, cependant, évolué vers la prise en compte des variations régionales de risque à l'intérieur des pays d'origine. Dans le cadre de ce qui est appelé règles de "fuite interne" ou de "réinstallation interne", les États refusent de plus en plus de reconnaître la qualité de réfugié au sens de la Convention de Genève aux personnes dont le risque de persécution est localisé sur une partie de territoire du pays d'origine, en raison du fait que la protection aurait pu être ou peut être demandée ailleurs à l'intérieur de l'État d'origine.

4.

In some circumstances, meaningful protection against the risk of persecution can be provided inside the boundaries of an asylum-seeker's state of origin. Where a careful inquiry determines that a particular asylum-seeker has an "internal protection alternative," it is lawful to deny recognition of Convention refugee status.

4.

Dans certaines circonstances, une protection suffisante contre le risque de persécution peut être fournie à l'intérieur des frontières de l'État d'origine du demandeur d'asile. Là où une investigation approfondie détermine qu'un demandeur d'asile particulier dispose d'une "alternative de protection interne", il est conforme au droit de refuser la reconnaissance du statut de réfugié au sens de la Convention de Genève.

предположением было то, что доказательства вполне обоснованного риска преследований в одной из частей страны могли рассматриваться как причина для вполне обоснованных опасений преследований во всей "стране", гражданином или жителем которой является лицо, претендующее на получение убежища. Однако в настоящее время практика предоставления убежища в большинстве развитых стран изменилась: стали приниматься во внимание региональные особенности риска преследований в странах, гражданами или жителями которых являются вышеупомянутые лица. Используя критерии "бегства в границах государства" или "перемещения в границах государства", развитые страны все чаще отказывают в предоставлении статуса беженца согласно Конвенции лицам, в отношении которых было признано, что им угрожает опасность в одном из регионов, на основании того, что эти лица могли бы или должны были бы искать защиты в других регионах страны.

بوقوع الاضطهاد في أحد أقاليم دولة الطالب الأصلية يكفي لإثبات أن الخوف المعقول الموجود لدى الطالب له ما يبرره. لكن مؤخراً بدأت ممارسات الكثير من الدول في الاختلاف. وبدلاً من الاكتفاء بوجود خطر الاضطهاد ضد طالب اللجوء فى اقليم واحد بدولته الأصلية، بدأت الدول المتقدمة في منح الحماية للاجئين وقبول الملاذ في عمل دراسات أعمق تبحث فيها مدى توافر الخطر وتباينه في الأقاليم المختلفة للدولة الأصلية لطالب اللجوء قبل منحه صفة اللجوء. وبدأت الكثير من هذه الدول في رفض منح صفة اللجوء لأشخاص كثيرين يتعرضون للإضطهاد في أحد أقاليم دولهم الأصلية إذا ثبت إن هؤلاء الأشخاص يمكنهم الحصول على حماية في أقاليم أخرى لدولهم الأصلية. ولجأت هذه الدول المختلفة في أخذ هذا الاتجاه تحت مسمي " الانتقال الداخلي " أو " إعادة التوطين الداخلية. "

4.

.4

При некоторых обстоятельствах, необходимая защита от угрозы преследования может быть предоставлена в границах государства, гражданами или жителями которого являются лица, претендующие на получение убежища. Если тщательное расследование показывает, что эти лица имеют возможность получить "альтернативную защиту в границах государства, гражданами или жителями которого они являются", отказ в признании статуса беженца в соответствии с Конвенцией считается законным.

بالطبع فإن هناك بعض الظروف التي يمكن أن تشهد توفير حماية معقولة لطالب اللجوء ـ الذي يتعرض للاضطهاد ـ في داخل حدود دولته الأصلية. ولذلك، يعتبر رفض منح صفة اللاجئ لشخص ما ممارسة قانونية و شرعية ، طالما سبق قرار الرفض تحقيقاً وبحثاً متأنياً نتج عنه التأكد من أن طالب اللجوء يمكنه الحصول على بديل حمائي داخلي.

5.

A lawful inquiry into the existence of an "internal protection alternative" is not, however, simply an examination of whether an asylum-seeker might have avoided departure from her or his country of origin ("internal flight"). Nor is it only an assessment of whether the risk of persecution can presently be avoided somewhere inside the asylum-seeker's country of origin ("internal relocation"). Instead, "internal protection alternative" analysis should be directed to the identification of asylum-seekers who do not require international protection against the risk of persecution in their own country because they can presently access meaningful protection in a part of their own country. So conceived, internal protection analysis can be carried out in full conformity with the requirements of the Refugee Convention.

5.

En droit toutefois, la recherche sur la réalité d'une "alternative de protection interne" ne peut se limiter à vérifier si le demandeur d'asile aurait pu éviter le départ de son pays d'origine ("fuite interne"). Elle ne peut davantage se limiter à s'assurer que le risque de persécution peut présentement être évité autre part à l'intérieur du pays d'origine du demandeur d'asile ("réinstallation interne"). En revanche, l'analyse de "l'alternative de protection interne" devrait être orientée vers l'identification des demandeurs d'asile qui n'exigent pas une protection internationale contre le risque de persécution dans leur propre pays parce qu'ils peuvent avoir accès à une protection suffisante dans une autre partie de leur propre pays. Ainsi conçue, l'analyse de protection interne peut être utilisée en pleine conformité avec les exigences de la Convention de Genève.

6.

We set out below a summary of our understanding of the circumstances under which refugee protection may lawfully be denied by a putative asylum state on the grounds that an asylum-seeker is able to avail himself or herself of an "internal protection alternative." Our analysis is based on the requirements of

6.

Nous présentons ci-dessous un résumé de notre interprétation des circonstances dans lesquelles la protection de réfugié peut légalement être refusée par un État d'asile potentiel en raison du fait que le demandeur d'asile est en mesure de se réclamer d'une "alternative de protection interne". Notre analyse est

5.

Юридическое расследование наличия “альтернативной защиты в границах государства” является, однако, не просто проверкой возможности избежать выезда из страны лиц, претендующих на получение убежища (“бегство внутри страны”). Это расследование не является только оценкой возможности избежать риска преследования в настоящий момент где-либо на территории государства, гражданами или жителями которого являются лица, претендующие на получение убежища (“перемещение в границах государства”). Напротив, анализ “альтернативной защиты в границах государства” должен быть направлен на идентификацию лиц, претендующих на получение убежища, но не нуждающихся в предоставлении международной защиты от преследований в их родной стране, поскольку в настоящее время они могут получить достаточную защиту в каком-либо из регионов этой страны. При такой трактовке, анализ возможности получить защиту в границах государства может быть проведен в полном соответствии с требованиями Конвенции о беженцах.

.5

لكي يكون التحقيق حول مدى توافر البديل الحمائي الداخلي كافياً بطريقة قانونية لا يجب أن يقتصر هذا التحقيق على مجرد عمل بحث بسيط حول إمكانية تجنب طالب اللجوء مغادرة دولته الأصلية من الأصل، أو البحث في مدى استطاعة طالب اللجوء تجنب الاضطهاد إذا انتقل إلى إقليم أخر من أقاليم دولته الأصلية. لكن البحث القانوني الكافي حول مدى توافر البديل الحمائي الداخلي يجب أن يتركز بالأساس على البحث في حالات طالبي اللجوء الذين لا يتطلبون حماية دولية من خطر تعرضهم للاضطهاد لأنهم يستطيعون الحصول علي حماية معقولة داخلية في أحد أقاليم دولهم الأصلية. وبهذا المنطق، فأن التحقيق في مدى توافر البديل الحمائي الداخلي يكون قد تم بالتماشي مع متطلبات وغايات الاتفاقية الدولية للاجئين.

6.

Ниже будет представлено краткое изложение нашего понимания обстоятельств, при которых может быь отказано в предоставлении статуса беженца государством-предоставителем убежища на основании того, что лица, претендующие на получение убежища, могут получить “альтернативную защиту в пределах границ

.6

نقدم في السطور التالية ملخصاً لفهمنا الجماعي المشترك حول الظروف التي يعتبر فيها رفض دولة ما لمنح صفة اللجوء لأحد الأشخاص بمثابة رفض قانوني، وذلك إذا كان هذا الرفض يستند على حقيقة إن طالب أو طالبة اللجوء يستطيع تأمين بديل حمائي داخلي لنفسه أو لنفسها. ونعتمد في تحليلنا هذا على ما نعتقد أنه فهم معقول

the Refugee Convention, and is informed primarily by the jurisprudence of leading developed states of asylum. No attempt is made here to address the additional limitations on removal of asylum-seekers from a state's territory that may follow from other international legal obligations, or from a given state's domestic laws. In particular, state parties to the Organization of African Unity's *Convention governing the specific aspects of refugee problems in Africa* have obligated themselves to protect not only Convention refugees, but also persons at risk due to ". . . external aggression, occupation, foreign domination or events seriously disturbing public order *in either part or the whole* of [the] country of origin or nationality . . . (emphasis added)."

basée sur les exigences de la Convention de Genève, et s'appuie principalement sur la jurisprudence des principaux États d'asile développés. Elle ne tente pas de rencontrer les limitations additionnelles relatives au déplacement des demandeurs d'asile du territoire d'un État, qui peuvent résulter d'autres obligations juridiques internationales ou des lois nationales d'un État donné. En particulier, les États parties à la Convention de l'Organisation de l'Unité africaine *régissant les aspects propres aux problèmes des réfugiés en Afrique* se sont engagés à protéger non seulement les réfugiés au sens de la Convention de Genève, mais aussi les personnes qui courent un risque du fait d'une "… agression, d'une occupation extérieure, d'une domination étrangère ou d'événements troublant gravement l'ordre public dans *une partie ou dans la totalité* [du] pays d'origine ou de nationalité … (c'est nous qui soulignons)".

7.

7.

More generally, state parties are under no duty to decline recognition of refugee status to asylum-seekers who are able to avail themselves of an "internal protection alternative." Because refugee status is evaluated in relation to conditions in the asylum-seeker's country of

Plus généralement, les États parties ne sont pas obligés de refuser la reconnaissance du statut de réfugié aux demandeurs d'asile qui peuvent se prévaloir d'une "alternative de protection interne". En ce que le statut de réfugié est évalué en relation avec les conditions dans le pays de

государства, гражданами или жителями которого они являются". Наш анализ основан на требованиях Конвенции о беженцах, и опирается, главным образом, на судебную практику ведущих развитых стран-предоставителей убежища. Здесь не делается попытка коснуться дополнительных ограничений в отношении выдворения лиц, ищущих убежища, с территории государства-предоставителя убежища, которые могут вытекать из других международных правовых обязательств или из внутреннего законодательства данного государства. В частности, государства-участники *Конвенции Организации африканского единства, определяющей особые аспекты проблем беженцев в Африке*, обязались защищать не только конвенционных беженцев, но также и лиц, которым угрожает опасность из-за "внешней агрессии, оккупации, иностранного господства или событий, серьезно нарушающих общественный порядок *в какой-либо части или во всей* стране происхож-дения или гражданства… (курсив наш)".

ومنصف لمتطلبات الاتفاقية الدولية لشئون اللاجئين، ويعتمد هذا التحليل على دراسة متأنية للعديد من الأنظمة القانونية لكثير من الدول الرائدة في منح الحماية والملاذ للاجئين. وتجدر الإشارة هنا إلى أننا لم نتعرض في هذا التحليل إلى القيود الواردة على الدول المختلفة وخاصة تلك المتعلقة بحالات نقل بعض الأشخاص من طالبي اللجوء من أقاليم دول معينة لأسباب لا تتعلق بتطبيق الاتفاقية الدولية لشئون اللاجئين، ولكن بناءً على التزامات دولية قانونية أخرى على هذه الدول أو بناءً على التزامات نابعة من القوانين الوطنية. وعلى وجه الخصوص يذكر إن الدول الأعضاء بمنظمة الوحدة الأفريقية كانوا قد أصدروا اتفاقية خاصة لتحكم *الجوانب المختلفة لمشاكل اللاجئين في أفريقيا* . ووفق هذه الاتفاقية قد التزم الدول الأعضاء ليس فقط بحماية الأشخاص طالبي اللجوء وفقاً للتعريف والمتطلبات الواردة في الاتفاقية الدولية للاجئين عام 1951، لكنهم وسعوا من الحماية التي يمكن أن يقدموها وقد اقروا أنهم يشملون بالحماية كل الأشخاص الذين يتعرضون لأخطار بسبب "… العدوان الخارجي أو احتلال أو سيطرة أجنبية أو بسبب أي أحداث جسيمة تهدد النظام العام سواء وقع ذلك في جزء من أو في كافة أقاليم بلد المنشأ أو بلد الجنسية…" التي ينتمي إليها طالب اللجوء (تمت إضافة التشديد السابق).

7.

В более широком смысле, государства-участники отнюдь не обязаны отказывать в признании статуса беженца лицам, которые могут воспользоваться "альтернативой внутренней защиты". Поскольку статус беженца рассматривается с

.7

. بصفة عامة يمكن اعتبار إن الدول المختلفة ليست ملتزمة وليس عليها أي واجب قانوني برفض منح صفة اللجوء لطالبي اللجوء الذين يستطيعون تأمين بديل حمائي داخلي لأنفسهم[1] وعلى ذلك نعتقد إن الدول الأطراف في الاتفاقية الدولية لشئون

nationality or former habitual residence, and because no express provision is made for the exclusion from Convention refugee status of persons able to avail themselves of meaningful internal protection, state parties remain entitled to recognize the refugee status of persons who fear persecution in only one part of their country of origin.

GENERAL NATURE AND REQUIREMENTS OF "INTERNAL PROTECTION ALTERNATIVE" ANALYSIS

8.

There is no justification in international law to refuse recognition of refugee status on the basis of a purely retrospective assessment of conditions at the time of an asylum-seeker's departure from the home state. The duty of protection under the Refugee Convention is explicitly premised on a prospective evaluation of risk. That is, an individual is a Convention refugee only if she or he would presently be at risk of persecution in the state of origin, whatever the circumstances at the time of departure from the home state. Internal protection analysis informs this inquiry only if directed to the identification of a present possibility of meaningful protection within the boundaries of the home state.

nationalité ou de l'ancienne résidence habituelle du demandeur d'asile, et que les clauses d'exclusion de la Convention de Genève ne visent pas expressément les personnes en mesure de se réclamer d'une protection interne suffisante, les États parties demeurent en droit de reconnaître le statut de réfugié aux personnes craignant des persécutions dans une partie seulement de leur pays d'origine.

NATURE GENERALE ET EXIGENCES DE L'ANALYSE DE "L'ALTERNATIVE DE PROTECTION INTERNE"

8.

En droit international, il n'existe aucune raison pour refuser la reconnaissance du statut de réfugié sur la base d'une évaluation purement rétrospective des conditions prévalant au moment du départ du demandeur d'asile de l'État d'origine. Sous la Convention de Genève, le devoir de protection repose explicitement sur une évaluation prospective du risque. Aussi, quelles qu'aient été les circonstances au moment de son départ de l'État d'origine, une personne est un réfugié au sens de la Convention de Genève si elle y encourt présentement un risque de persécution. L'analyse de protection interne guide cette investigation seulement si elle porte sur l'identification d'une possibilité actuelle de protection suffisante à l'intérieur des frontières de l'État d'origine.

اللاجئين يظلوا ملتزمين بمنح صفة اللجوء لكل هؤلاء الأشخاص الذين يتعرضون للاضطهاد في إقليم واحد من أقاليم دولة المنشأ أو الجنسية. نقول ذلك لأننا نرى إن تقدير منح صفة اللجوء هو عملية شاملة ينبغي أن يراعي فيها بحث الظروف الموضوعية لدولة المنشأ لطالبي اللجوء أو مكان إقامتهم، كما انه يذكر إن الاتفاقية الدولية لشئون اللاجئين لم يرد بها إلزام صريح يقرر بأنه يجب رفض منح صفة اللجوء لطالبي اللجوء الذين يمكنهم تأمين حماية داخلية لأنفسهم.

учетом условий в стране гражданства или постоянного проживания ищущего убежища, и поскольку не существует выраженных условий об исключении из сферы действия Конвенции лиц, могущих воспользоваться существенной внутренней защитой, государства-члены Конвенции вправе признавать статус беженца в отношении и тех лиц, которые опасаются преследований только в одной части страны происхождения.

الطبيعة العامة ومتطلبات تطبيق " بديل الحماية الداخلي"

ОБЩИЙ АНАЛИЗ И АНАЛИЗ ТРЕБОВАНИЙ, ПРЕДЪЯВЛЯЕМЫХ К "АЛЬТЕРНАТИВЕ ВНУТРЕННЕЙ ЗАЩИТЫ"

.8

لا يوجد أي مسوغ أو مبرر في القانون الدولي لرفض منح صفة اللجوء لأحد الأشخاص على أساس عمل تقييم بصفة رجعية للأوضاع والظروف التي أحاطت بوقت مغادرة هذا الشخص لبلاده. فواجب تقديم الحماية طبقاً للاتفاقية الدولية يعتمد بصفة صريحة على تقييم الأوضاع والمخاطر التي تهدد طالب اللجوء في المستقبل.[2] وعلى هذا الأساس يجب إعتبار شخص ما لاجئاً وفقاً للاتفاقية الدولية إذا كان هذا الشخص يتعرض لخطر حال يوجد في بلد المنشأ، وذلك بغض النظر عن الظروف التي أحاطت بطالب اللجوء وقت مغادرته لهذه الدولة. ومن هذا المنطلق، يعتبر تطبيق إطار البديل الحمائي الداخلي"[3] متماشياً مع غايات ومنطق الاتفاقية الدولية وفقاً للإطار السابق، أي فقط إذا تم إجراء هذا التحليل بالتركيز على مدى توافر بديل حمائي داخلي مقبول داخل الدولة الوطنية لطالب اللجوء في وقت إجراء هذا التحليل.

8.

В международном законодательстве нет оснований для отказа в признании статуса беженца исходя из исключительно ретроспективной оценки ситуации на момент отъезда лица, ищущего убежища, из страны, гражданином или постоянным жителем которой он является [далее—страна происхождения]. Обязанность предоставления защиты согласно Конвенции о беженцах основывается исключительно на оценке потенциального риска. Это значит, что названное лицо является беженцем только в том случае, если ему сейчас угрожает опасность преследования в стране происхождения, какими бы ни были обстоятельства на момент отъезда. При изучении фактов, анализ состояния внутренней защиты принимается во внимание только тогда, когда он направлен на выявление наличия в данное время возможности получить защиту в стране происхождения.

9.

Because this prospective analysis of internal protection occurs at a point in time when the asylum-seeker has already left his or her home state, a present possibility of meaningful protection inside the home state exists only if the asylum-seeker can be returned to the internal region adjudged to satisfy the "internal protection alternative" criteria. A refugee claim should not be denied on internal protection grounds unless the putative asylum state is in fact able safely and practically to return the asylum-seeker to the site of internal protection.

9.

L'analyse prospective de protection interne survenant à un moment où le demandeur d'asile a déjà quitté son pays d'origine, une possibilité actuelle de protection suffisante à l'intérieur de son pays d'origine n'existe que si le demandeur d'asile peut être rapatrié vers la région interne considérée comme répondant aux critères "d'alternative de protection interne". Une demande de reconnaissance du statut de réfugié ne sera pas refusée pour des raisons de protection interne, sans que l'État d'asile potentiel ne soit en mesure d'assurer en pratique et dans la sécurité requise le retour du demandeur d'asile vers le lieu de protection interne.

10.

Legally relevant internal protection should ordinarily be provided by the national government of the state of origin, whether directly or by lawful delegation to a regional or local government. In keeping with the basic commitment of the Refugee Convention to respond to the fundamental breakdown of state protection by establishing surrogate state protection through an interstate treaty, return on internal protection grounds to a region controlled by a non-state entity should be contemplated only where there is compelling evidence of that entity's ability to deliver durable protection, as described below at paras. 15-22.

10.

En droit, une protection interne appropriée devrait en principe être offerte par le gouvernement national de l'État d'origine, aussi bien directement que par délégation de compétences à un gouvernement régional ou local. En considérant l'engagement fondamental de la Convention de Genève de répondre à l'absence de protection de l'État d'origine par l'établissement d'une protection étatique de substitution à travers un traité interétatique, le retour pour des raisons de protection interne vers une région sous contrôle d'une entité non étatique ne devrait être envisagé que lorsqu'il existe une preuve convaincante de l'aptitude d'une telle entité à fournir une protection

9.

Поскольку предполагаемый анализ внутренней защиты происходит в тот момент, когда лицо, ищущее убежища, уже покинуло свою страну, имеющаяся в настоящее время возможность существенной защиты в указанной стране существует только в том случае, если лицо, ищущее убежища, может быть возвращено во внутренний регион страны, который признан как соответствующий критериям “альтернативы внутренней защиты”. Ходатайство об убежище не должно быть отклонено на основаниях внутренней защиты, исключая случаи, когда государство-предоставитель убежища в действительности и фактически может безопасно вернуть лицо, ищущее убежища, к месту предоставления внутренней защиты.

10.

Юридически адекватная внутренняя защита обычно должна быть предоставлена центральным правительством страны происхождения, как напрямую, так и путем законного поручения этой функции региональным или местным властям. В соответствии с основным обязательством Конвенции о беженцах, заключающемся в необходимости реагировать на коренной развал государственной защиты путем предоставления суррогатной государственной защиты в рамках межгосударственного соглашения, возвращение на основаниях внутренней защиты в регион, контролируемый негосударственным образованием, должно рассматриваться как возможность только при наличии неоспоримых

.9

والمنطق السديد يقول انه لا توجد أي جدوى من عمل تحليل " البديل الحمائي الداخلي " إذا كانت عودة طالب اللجوء سالماً إلى بلاده ممكنة، وإذا لم يكن من الممكن فعلاً توافر هذا البديل في وقت إجراء التحقيق الخاص به، أخذاً في الاعتبار إن إجراء هذا التحقيق يتم بالفعل في لحظة يكون قد غادر فيها طالب اللجوء بلاده بالفعل، كما أن هذا التحليل كما أسلفت الإشارة يجب أن يتسم بالطبيعة الاستشرافية.

.10

يعتبر البديل الحمائي الداخلي ـ ذو الصلة ـ قانونياً في حالة أن يتم تنفيذه عن طريق إجراءات عادية بواسطة الحكومة الوطنية لدولة المنشأ، أو بواسطة ممثلية حكومية إقليمية أو محلية ترتبط بالحكومة المركزية بطريقة قانونية. وفي ضوء الالتزام الواقع على جميع الدول الإطراف بالاتفاقية الدولية والمترتب على حالات إنهيار الحماية الأساسية التي تقدمها الدول للاجئين، يمكن إعادة أي شخص إلى بلاده الأصلية على أساس توافر بديل حمائي داخلي فقط إذا كانت هناك أدلة قوية تؤكد إن دولة هذا الشخص قادرة على توفير الحماية المستمرة له، وذلك كما سيتم الشرح بالتفصيل في الفقرات من 15 إلى 22.

durable, telle que décrite aux paragraphes 15-22 ci-dessous.

11.

The evaluation of internal protection is inherent in the Convention's requirement that a refugee not only have a well-founded fear of being persecuted, but also be "unable or, owing to such fear, [be] unwilling to avail himself of the protection of [her or his] country."

11.

L'évaluation de la protection interne est inhérente au prescrit conventionnel selon lequel un réfugié est non seulement celui qui a une crainte fondée d'être persécuté, mais aussi celui qui "ne peut ou, du fait de cette crainte, ne veut se réclamer de la protection de [son] pays".

12.

The first question to be considered is therefore whether the asylum-seeker faces a well-founded fear of persecution for a Convention reason in at least some part of his or her country of origin. This primary inquiry should be completed before consideration is given to the availability of an "internal protection alternative." The reality of internal protection can only be adequately measured on the basis of an understanding of the precise risk faced by an asylum-seeker.

12.

La première question qui mérite d'être considérée porte sur le point de savoir si le demandeur d'asile éprouve une crainte fondée de persécution au sens de la Convention de Genève dans quelque partie au moins de son pays d'origine. Cette investigation préliminaire devrait être complétée avant de considérer la disponibilité d'une "alternative de protection interne". La mesure de la protection interne ne peut être adéquatement estimée que sur la base d'une compréhension du risque précis encouru par le demandeur d'asile.

13.

Assessed against the backdrop of an ascertained risk of persecution for a Convention reason in at least one

13.

Examinée contre la toile de fond d'un risque établi de persécution pour une raison au sens de la Convention de

доказательств способности этого образования предоставить надежную защиту, о чем говорится ниже в пунктах 15-22.

11.

Оценка внутренней защиты органически вытекает из требования Конвенции согласно которому беженец не только должен иметь вполне обоснованные опасения стать жертвой преследования, но и “не может или не желает вследствие таких опасений пользоваться защитой [своей] страны”.

12.

Таким образом, первый вопрос, который должен быть рассмотрен, заключается в следующем: имеет ли лицо, ищущее убежища, вполне обоснованные опасения стать жертвой преследования по одному из конвенционных признаков, по крайней мере, в одном из регионов страны происхождения. Это первичное рассмотрение должно быть завершено до начала изучения возможности “альтернативы внутренней защиты”. Реальность внутренней защиты может быть адекватно оценена только на основании понимания конкретной опасности, угрожающей лицу, ищущему убежища.

13.

Второй вопрос, который оценивается исходя из установленной угрозы преследования по одному из конвен-

.11

ينبغي أن يتم تقييم مدى توافر بديل حمائي داخلي بالتوافق مع المتطلبات التي حددتها الاتفاقية والخاصة بمنح صفة اللجوء، و ذلك ليس فقط لكل شخص لديه خوفاً معقولاً من التعرض للاضطهاد، ولكن أيضاً " لا يستطيع، أو لا يريد بسبب استمرار الخوف من الاضطهاد، أن يستظل بحماية بلد جنسيته.. "

.12

ولذلك فأن أهم الأسئلة التي يجب أن تطرح قبل غيرها أثناء إجراء التحقيق حول مدى توافر " البديل الحمائي الداخلي " هو السؤال التالي: هل لدى طالب اللجوء خوفاً مبرراً من التعرض للاضطهاد لأحد الأسباب التي حددتها الاتفاقية الدولية، في إقليم واحد على الأقل من أقاليم دولة المنشأ أم لا؟ ويجب الوصول إلى إجابة لهذا السؤال الأول قبل البحث في السؤال الثاني حول مدى توافر " البديل الحمائي الداخلي. " والمنطق يُحتم إثارة السؤال الأول قبل السؤال الثاني، والسبب في ذلك أنه لا يمكن الجزم بتوافر درجة مقبولة يمكن تقديرها أو قياسها لواقع البديل الحمائي الداخلي، بدون أن يفهم المُحقق بدقة أولاً طبيعة الخطر الذي يواجهه طالب اللجوء.

.13

فإذا انتهى المُحقق من التأكد من أن طالب اللجوء يتعرض للاضطهاد أو يخشى خطر

part of the country, the second question is whether the asylum-seeker has access to meaningful internal protection against the risk of persecution. This inquiry may, in turn, be broken down into three parts:

a) Does the proposed site of internal protection afford the asylum-seeker a meaningful "antidote" to the identified risk of persecution?

b) Is the proposed site of internal protection free from other risks which either amount to, or are tantamount to, a risk of persecution?

c) Do local conditions in the proposed site of internal protection at least meet the Refugee Convention's minimalist conceptualization of "protection"?

14.

Because this inquiry into the existence of an "internal protection alternative" is predicated on the existence of a well-founded fear of persecution for a Convention reason in at least one region of the asylum-seeker's state of origin, and hence on a presumptive entitlement to Convention refugee status, the burden of proof to establish the existence of countervailing internal protection as described in para. 13 should in all cases be on the government of the putative asylum state.

Genève dans une partie au moins du pays, la seconde question consiste à savoir si le demandeur d'asile a accès à une protection interne suffisante contre le risque de persécution. Cette investigation peut, en revanche, être subdivisée en trois parties:

a) Le lieu de protection interne proposé offre-t-il un "antidote" sérieux au demandeur d'asile contre le risque de persécution identifié?

b) Le lieu de protection interne proposé est-il exempt d'autres risques qui reviennent ou équivalent à un risque de persécution?

c) Les conditions locales sur le lieu de protection interne rencontrent-elles au moins la conception minimale de la "protection" au sens de la Convention de Genève?

14.

Compte tenu de ce que cette investigation sur l'existence d'une "alternative de protection interne" se base sur l'existence d'une crainte fondée de persécution pour une raison conventionnelle dans une région au moins de l'État d'origine du demandeur d'asile, et de ce qu'il en résulte un droit au statut de réfugié au sens de la Convention de Genève, la charge de la preuve de l'existence d'une protection interne disponible, telle que décrite au paragraphe 13, incombe, dans tous les cas, au gouvernement de l'État d'asile potentiel.

ционных признаков по меньшей мере в одной из частей страны, заключается в том, имеет ли лицо, ищущее убежища, доступ к получению существенной внутренней защиты от угрозы преследования. Изучение этого вопроса, в свою очередь, можно разделить на три части:

a) Может ли предложенное место внутренней защиты предоставить лицу, ищущему убежища, существенное "противоядие" от установленной угрозы преследования?

b) Отсутствуют ли в предложенном месте внутренней защиты факторы, приравниваемые к угрозе преследования, либо равносильные ей?

c) Соответствуют ли условия в предложенном месте внутренней защиты хотя бы тому минимальному понятию '"защиты", которое указано в Конвенции о беженцах?

الاضطهاد لأحد الأسباب التي حددتها الاتفاقية في أحد أقاليم دولة المنشأ على الأقل، فأنه يمكنه الانتقال إلى التحقيق التفصيلي في مدى توافر البديل الحمائي الداخلي. ويمكن تقسيم البحث في هذا السؤال الأخير إلى ثلاثة أسئلة فرعية:

أ. هل يمكن أن يقدم المكان المُقترح لتقديم الحماية الداخلية حماية فعالة قادرة على صد ومقاومة (antidote) خطر الاضطهاد الذي يواجهه طالب اللجوء؟

ب. هل يتمتع المكان المُقترح لتقديم الحماية الداخلية بالضمانات الكافية التي تجعله هو نفسه أمناً من خطر الاضطهاد ؟

ج. هل توفر الظروف والشروط المحلية الخاصة بهذا الموقع المتطلبات الدنيا للحماية كما حددتها الاتفاقية الدولية للاجئين؟

14.

Так как это рассмотрение существования "альтернативы внутренней защиты" основано на существовании вполне обоснованных опасений стать жертвой преследования по одному из конвенционных признаков, по крайней мере, в одном из регионов страны происхождения лица, ищущего убежища, и, следовательно, на презумпции права на статус беженца в соответствии с Конвенцией, обязанность доказать факт наличия эффективной внутренней защиты, в соответствии с пунктом 13, во всех случаях лежит на властях страны потенциального убежища.

.14

يقع عبء إثبات وجود بديل حمائي داخلي وفقاً للأوصاف التي حددتها الفقرة 13 على الدولة التي تبحث طلب اللجوء وتقترح البديل الحمائي الداخلي. والسبب في ذلك إن البحث في البديل الحمائي الداخلي هو خطوة تعقب التأكد من وجود خوف له ما يُبرره لدى طالب اللجوء بأنه معرض للاضطهاد لأحد الأسباب التي حددتها الاتفاقية. ومعنى التحقق من ذلك أولاً أن منح صفة اللجوء قد أصبح حقاً مُفترضاً لطالب اللجوء، سيما بعد أن تأكدت الدولة التي تبحث طلب اللجوء أن طالب اللجوء مُعرض للاضطهاد فعلاً. ومعنى أن تقترح

THE FIRST REQUIREMENT: AN "ANTIDOTE" TO THE PRIMARY RISK OF PERSECUTION

15.

First, the "internal protection alternative" must be a place in which the asylum-seeker no longer faces the well-founded fear of persecution for a Convention reason which gave rise to her or his presumptive need for protection against the risk in one region of the country of origin. It is not enough simply to find that the original agent or author of persecution has not yet established a presence in the proposed site of internal protection. There must be reason to believe that the reach of the agent or author of persecution is likely to remain localized outside the designated place of internal protection.

16.

There should therefore be a strong presumption against finding an "internal protection alternative" where the agent or author of the original risk of persecution is, or is sponsored by, the national government.

LA PREMIERE EXIGENCE: UN "ANTIDOTE" AU RISQUE DE PERSECUTION DE BASE

15.

Premièrement, "l'alternative de protection interne" doit être un lieu où le demandeur d'asile n'éprouve plus de crainte fondée de persécution pour une raison au sens de la Convention de Genève qui a justifié son besoin de protection contre le risque de persécution dans une région de son pays d'origine. Il ne suffit pas simplement de découvrir que l'agent original ou l'auteur de la persécution n'est pas encore présent sur le lieu de protection interne proposé. Il doit y avoir une raison de penser que le lieu de protection interne restera hors d'atteinte de l'agent ou de l'auteur de la persécution.

16.

Il devrait par conséquent exister une forte présomption contre la recherche d'une "alternative de protection interne" quand l'auteur ou l'agent du risque de persécution original est le gouvernement national ou est soutenu par ce dernier.

هذه الدولة تنفيذ نقل هذا الشخص وفقاً للبديل الحمائي الداخلي، أنها تريد أن " تتخلص" من تنفيذ هذا الحق المُفترض لهذا الشخص، بالحصول على صفة اللجوء. وذلك ما يُبرر وقوع عبء الإثبات علي هذه الدولة.

ПЕРВОЕ ТРЕБОВАНИЕ: "ПРОТИВОЯДИЕ" ОТ ОСНОВНОЙ УГРОЗЫ ПРЕСЛЕДОВАНИЯ

الشرط الأول للبديل الحمائي الداخلي: أن يتوافر بالمكان المُقترح حماية فعالة قادرة على صد ومقاومة خطر الاضطهاد الذي يواجهه طالب اللجوء

15.

Во-первых, "альтернатива внутренней защиты" должна быть местом, в котором лицо, ищущее убежища, больше не будет испытывать вполне обоснованные опасения стать жертвой преследования по одному из конвенционных признаков, который вызвал его предпологаемую потребность в защите в одном из регионов страны происхождения указанного лица. Недостаточно просто установить, что изначальный агент или субъект преследования еще не появлялся в предложенном месте внутренней защиты. Необходимо иметь основание полагать, что пределы досягаемости агента или субъекта преследования, скорее всего, останутся локализованными за пределами назначенного места внутренней защиты.

.15

يجب أولاً أن يتوافر البديل الحمائي الداخلي في مكان حيث لا يشعر فيه طالب اللجوء بأي خوف مبرر بوقوع الاضطهاد لأحد الأسباب التي حددتها الاتفاقية الدولية. وهذا الخوف المُبرر هو الذي دفع هذا الشخص من الأصل للبحث عن حماية. ولذلك مثلاً، لا يكفي لاعتبار هذا المكان المُقترح بديلاً أمناً من الاضطهاد القول بأن الجهة القائمة بالاضطهاد لا توجد في هذا المكان في وقت البحث في مدى توافر وجود هذا البديل. لكن ينبغي أن تكون هناك اسباباً معقولة للاعتقاد بأن الشخص أو الجهة القائمة بالاضطهاد لن يستطيعوا الوصول إلى هذا المكان، وأنهم سوف يظلون بعيداً عنه

16.

Поэтому необходимо наличие весомой презумпции против установления "альтернативы внутренней защиты" в тех случаях, когда источником или инициатором изначальной угрозы преследования является центральное правительство страны происхождения.

.16

ولا يمكن قبول أي بديل حمائي داخلي على الإطلاق مثلاً إذا كانت الجهة القائمة بتوجيه الاضطهاد هي جهة تخضع لإشراف و رعاية الحكومة الوطنية. ويعتبر الاعتقاد بتوافر البديل الحمائي الداخلي في مثل هذه الظروف أمراً غير منطقي وغير قانوني.

THE SECOND REQUIREMENT: NO ADDITIONAL RISK OF, OR EQUIVALENT TO, PERSECUTION

17.

A meaningful understanding of internal protection from the risk of persecution requires consideration of more than just the existence of an "antidote" to the risk identified in one part of the country of origin. If a distinct risk of even generalized serious harm exists in the proposed site of internal protection, the request for recognition of refugee status may not be denied on internal protection grounds. This requirement may be justified in either of two ways.

18.

First, the asylum-seeker may have an independent refugee claim in relation to the proposed site of internal protection. If the harm feared is of sufficient gravity to fall within the ambit of persecution, the requirement to show a nexus to a Convention reason is arguably satisfied as well. This is so since but for the fear of persecution in one part of the country of origin for a Convention reason, the asylum-seeker would not now be exposed to the risk in the proposed site of internal protection.

LA SECONDE EXIGENCE: PAS DE RISQUE SUPPLEMENTAIRE OU EQUIVALANT A LA PERSECUTION

17.

Une interprétation constructive de la protection interne à partir du risque de persécution postule plus d'attention que la seule existence d'un "antidote" au risque identifié dans une partie du pays d'origine. Si un demandeur d'asile se prévaut d'un risque spécifique, distinct des dommages généraux liés au lieu de protection interne proposé, sa demande de reconnaissance du statut de réfugié ne sera pas refusée pour raison de protection interne. Cette exigence se justifie doublement.

18.

Premièrement, le demandeur d'asile peur voir une demande de statut de réfugié indépendante, en rapport avec le lieu de protection interne proposé. Si le préjudice redouté est d'une gravité suffisante que pour correspondre à une persécution, l'exigence d'établir un lieu avec une raison conventionnelle se trouve, par le fait même, valablement satisfaite. S'il en est ainsi de la crainte de persécution dans une partie du pays d'origine pour une raison conventionnelle, le demandeur d'asile ne devrait pas se trouver maintenant exposé au même risque dans le lieu de protection interne proposé.

ВТОРОЕ ТРЕБОВАНИЕ: ОТСУТСТВИЕ ДОПОЛНИТЕЛЬНОГО РИСКА ПРЕСЛЕДОВАНИЯ ИЛИ ЕГО ЭКВИВАЛЕНТА

17.

Точное понимание внутренней защиты от риска преследования требует принимать во внимание нечто большее, чем наличие "противоядия" от риска, установленного в одной из частей страны происхождения. Если в предложенном месте внутренней защиты существует отчетливо проявляющаяся угроза хотя бы потенциально существенного ущерба, ходатайство о признании статуса беженца не может быть отклонено на основании наличия внутренней защиты. Это требование может быть обосновано одним из двух способов.

18.

Во-первых, лицо, ищущее убежища, может иметь независимые притязания на статус беженца в отношении предлагаемого места внутренней защиты. Если опасения вреда или ущерба имеют настолько серьезный характер, что могут быть приравнены к преследованию, то требование доказательства причинной связи с конвенционным признаком тоже может считаться соблюденным. Дело обстоит таким образом потому, что, если бы не опасение стать жертвой преследования в одной из частей страны происхождения согласно основанию Конвенции, лицо, ищущее убежища, в настоящее время не подвергалось бы опасности в предложенном месте внутренней защиты.

الشرط الثاني :عدم وجود خطر اضطهاد أخر أو خطر أخر يرقى لمرتبة الاضطهاد

.17

لا يكفي مجرد توافر بديل حمائي داخلي لطالب اللجوء ضد خطر الاضطهاد في أحد أقاليم دولة المنشأ على الأقل للقول بأنه ثمة بديل حمائي داخلي مقبول قانوناً. فلا يعتبر رفض منح صفة اللجوء مُبَرَراً على أساس توافر بديل حمائي داخلي إذا كان مكان البديل المُقترح يشهد أخطاراً أخري منظورة بإيذاء طالب اللجوء، ولو أتسمت هذه الأخطار بالصفة العمومية. ويرجع الأساس القانوني للحكم الوارد في هذه الفقرة إلى أحد المُبررين التاليين (كما هو موضح في الفقرتين التاليتين).

.18

أولاً، غالباً ما يقدم طالب اللجوء طلبه بغض النظر عن المكان المقترح كبديل حمائي داخلي. وفي كل الحالات، فإن مجرد وجود خوف من إيذاء يتسم بدرجة من الجسامة الكافية التي يتحقق بها وجود الاضطهاد، فإن هذا الإيذاء أصبح يرقى من الناحية القانونية لمرتبة الاضطهاد ، وذلك طالما إن هذا "الاضطهاد" يقع لأحد الأسباب التي حددتها الاتفاقية الدولية. وبناء على ذلك، فأن مجرد اتسام البديل الحمائي الداخلي ذاته بخطر محدق يعتبر بمثابة اضطهاد (أي اضطهاد أخر)، فإن هذا الأمر يوفر احد اشتراطات منح صفة اللجوء، وهي قيام اضطهاد بأحد أقاليم دولة المنشأ لطالب اللجوء.

19.

Second, the legal duty to avoid exposing the asylum-seeker to serious risk in the place of internal protection may be derived by reference to the Refugee Convention's Art. 33(1), which requires state parties to avoid the return of a refugee ". . . in any manner whatsoever to the frontiers of territories where his life or freedom would be threatened . . ." for a Convention reason. Where the intensity of the harms specific to the proposed site of internal protection (such as, for example, famine or sustained conflict) rises to a particularly high level, even if not amounting to a risk of persecution, an asylum-seeker may in practice feel compelled to abandon the proposed site of protection, even if the only alternative is return to a known risk of persecution for a Convention reason elsewhere in the country of origin.

THE THIRD REQUIREMENT: EXISTENCE OF A MINIMALIST COMMITMENT TO AFFIRMATIVE PROTECTION

20.

The denial of refugee status is predicated not simply on the absence of a risk of persecution in some part of the state of origin, but on a finding that the asylum-seeker can access internal protection there. This understanding follows from the prima facie need for

19.

Deuxièmement, l'obligation légale qui interdit d'exposer le demandeur d'asile à un risque sérieux sur le lieu de protection interne peut être inféré de l'article 33(1) de la Convention de Genève qui impose aux États parties de s'abstenir de refouler un réfugié "… de quelque manière que ce soit, sur les frontières des territoires où sa vie ou sa liberté serait menacée … "pour une raison conventionnelle. Quand l'ampleur des préjudices spécifiques au lieu de protection interne proposé (comme, par exemple, famine et conflit durable) atteint un niveau particulièrement élevé, même si elle ne correspond pas à un risque de persécution, un demandeur d'asile peut, dans la pratique, se sentir contraint d'abandonner le lieu de protection proposé, quand bien même la seule alternative demeure le retour à un risque de persécution connu pour une raison conventionnelle dans les autres parties du pays d'origine.

TROISIEME EXIGENCE: L'EXISTENCE D'UN ENGAGEMENT MINIMAL A UNE PROTECTION AFFIRMATIVE

20.

Le refus du statut de réfugié se fonde non seulement sur l'absence de risque de persécution dans une certaine partie de l'État d'origine, mais sur la conclusion que le demandeur d'asile peut y bénéficier d'une protection interne. Cette interprétation découle, prima facie, du besoin de protection

19.

Во-вторых, юридическое обязательство не подвергать серьезной угрозе лицо, ищущее убежища, в месте внутренней защиты, может быть выведено из ссылки на статью 33(1) Конвенции о беженцах, которая не позволяет государствам-членам "…никоим образом высылать или возвращать беженцев на границу страны, где их жизни или свободе угрожает опасность…" согласно Конвенции. Если в предложенном месте внутренней защиты уровень опасности, (например, голод или длительный конфликт) возрастает до очень высокой степени, даже если и не достигает уровня угрозы преследования, лицо, ищущее убежища, на практике может быть вынуждено покинуть предложенное место защиты, даже если единственной альтернативой будет возвращение к месту наличия угрозы преследования по одному из конвенционных признаков где-либо еще в стране происхождения.

ТРЕТЬЕ ТРЕБОВАНИЕ: СУЩЕСТВОВАНИЕ МИНИМАЛЬНЫХ ОБЯЗАТЕЛЬСТВ ПО ПРЕДОСТАВЛЕНИЮ ЗАЩИТЫ

20.

Отказ в статусе беженца обусловлен не просто отсутствием угрозы преследования в какой-либо части страны происхождения, но также и установлением того, что лицо, ищущее убежища, может получить там доступ к получению внутренней защиты. Это понимание исходит из первоначаль-

.19

ثانياً، يرجع الواجب الواقع على الدول المختلفة بعدم إعادة طالب اللجوء إلى مكان يُفترض فيه انه بديلاً كافياً للحماية الداخلية، يرجع هذا الواجب إلى الالتزام القانوني الواقع على الدول الأطراف بالاتفاقية الدولية لشئون اللاجئين، والنابع من المادة 33 الفقرة الأولي من الاتفاقية الدولية. وتحظر هذه المادة على أي دولة " طرد أو رد اللاجئ بأية صورة إلي الحدود أو الأقاليم حيث تكون حياته أو حريته مهددتان بسبب عرقه أو دينه أو جنسيته أو انتمائه إلي فئة اجتماعية معينة أو بسبب آرائه السياسية." فطالما توفر خطراً يتسم بالجسامة في المكان المُفترض كبديلاً حمائياً (ولو لم يمثل ذلك اضطهاداً، مثل أخطار المجاعة أو النزاع المسلح)، فإن لطالب اللجوء الحق في اختيار عدم العودة لبلاده في هذا المكان، طالما إن البديل الوحيد الذي أصبح في متناول هذا الشخص هو العودة إلى مكان أخر يتعرض فيه للاضطهاد في أحد أقاليم دولة المنشأ.

الشرط الثالث: وجود حد أدنى للالتزام بتوفير حماية "إيجابية" فعالة

.20

يستند الجوهر الأساسي لرفض منح صفة اللجوء على أساس إيجاد بديل حمائي داخلي على الإمكانية الفعلية لوجود هذا البديل وعلى ضمان أن يصل طالب اللجوء اليه. وبالتالي فإن مكمن البحث هنا ليس هو مدى غياب وقوع اضطهاد في أحد اقاليم دولة المنشأ من عدمه، ولكن هو مدى توافر ا

international refugee protection of all asylum-seekers whose cases are subjected to internal protection analysis. If recognition of refugee status is to be denied to such persons on the grounds that the protection to which they are presumptively entitled can in fact be accessed within their own state, then the sufficiency of that internal protection is logically measured by reference to the scope of the protection which refugee law guarantees.

internationale des demandeurs d'asile dont les cas sont sujets à l'analyse de protection interne. Si la reconnaissance du statut de réfugié devrait être déniée à de telles personnes en raison du fait que la protection à laquelle elles ont a priori droit peut, en pratique, être accessible dans leur propre État, dans ce cas l'étendue de la protection interne devrait logiquement être évaluée par référence à la portée de la protection garantie par le droit des réfugiés.

21.

Good reasons may be advanced to refer to a range of widely recognized international human rights in defining the irreducible core content of affirmative protection in the proposed site of internal protection. In particular, one might rely on the reference in the Refugee Convention's Preamble to the importance of ". . . the principle that human beings shall enjoy fundamental rights and freedoms without discrimination." Yet the Refugee Convention itself does not establish a duty on state parties to guarantee all such rights and freedoms to refugees. Instead, Arts. 2-33 establish an endogenous definition of the rights and freedoms viewed as requisite to ". . . revise and consolidate previous international agreements relating to the status of refugees and to extend

21.

Il existe de bonnes raisons de se référer à une variété des droits de l'homme reconnus dans divers instruments internationaux pour définir le contenu irréductible de la protection affirmative sur le lieu de protection interne. En particulier, on pourrait invoquer la référence du préambule de la Convention de Genève à l'importance du "… principe que les êtes humains sans distinction, doivent jouir des droits de l'homme et des libertés fondamentales". Toutefois, la Convention de Genève elle-même n'impose pas aux États parties de garantir tous ces droits et libertés aux réfugiés. Par contre, les articles 2-33 établissent une définition autonome des droits et libertés, considérés comme nécessaires pour "… réviser et codifier les accords internationaux antérieurs relatifs au statut des

ной потребности в международной защите всех лиц, ищущих убежища, чьи заявления подвергаются анализу с точки зрения критерия внутренней защиты. Если в признании статуса беженца таким лицам может быть отказано на основании того, что защита, на которую они якобы имеют право, может в действительности быть доступной им в пределах их собственного государства, тогда достаточность внутренней защиты логически соизмеряется с масштабом защиты, гарантированной правом в области беженцев.

21.

Существенные причины могут быть указаны для того, чтобы сослаться на широко признанные международные права человека при определении не поддающегося сокращению базового содержания позитивной защиты в предложенном месте получения внутренней защиты. В частности, можно опереться на ссылку в Преамбуле Конвенции о беженцах о важности "…принципа, согласно которому все люди должны пользоваться основными правами и свободами без какой бы то ни было в этом отношении дискриминации". Однако сама по себе Конвенция о беженцах не устанавливает обязательства государств-участников гарантировать беженцам все права и свободы. Вместо этого статьи со 2-й по 33-ю устанавливают свои собственные определения прав и свобод, которые рассматриваются как необходимые для того, чтобы "…пересмотреть и

لبديل الحمائي من عدمه. ويجد الحكم السابق اساساً له في حقيقة أن توفير حماية دولية للاجئين تعتبر هي الهدف والمطلب الأول لكل لاجئ معرض لأن يطبق عليه تحليل " البديل الحمائي الداخلي." هذه الحقيقة التي تعتبر أمر مسلم به من الوهلة الأولى (prima) facie عند البحث في تقديم حماية دولية للاجئين. والمنطق يقول إن رفض طلبات اللجوء استناداً على وجود تقدير لوجود بديل حمائي داخلي "مُفترض" يجب أن يتم بالمقارنة النسبية وبالقياس على نطاق وحجم الحماية التي تضمنها القوانين الدولية للاجئين. ومدى الكفاية الحمائية لهذا البديل المفترض ينبغي ان يقاس وفقاً للمعايير والقوانين الدولية وليس أي شيء أخر

.21

وعندما نقول إن المعايير الدولية ينبغي أن تكون هي الأساس الوحيد الذي يمكن في ضوئه تقييم مدى الكفاية الحمائية *الايجابية* للبديل الحمائي الداخلي المُقترح فإن المقصود بذلك هو الحد الأدنى الذي لا يقبل التجزئة لحقوق الإنسان، كما هو معترف بها عالمياً. وعلى وجه الخصوص، ينبغي ان نتذكر هنا ديباجة الاتفاقية الدولية الخاصة بشئون اللاجئين التي أكدت على مبدأ ان "جميع البشر يجب ان يتمتعون بالحقوق والحريات الأساسية بلا أي تمييز." وبالرغم من إن الاتفاقية الدولية لم تفرد حصراً خاصاً توضح به ماهية الحقوق والحريات الأساسية التي يجب أن تلتزم بتوفيرها الدول الأطراف، لكنها قد قدمت ما يمكن تسميته ب التعريف الداخلي المُرتبط (endogenous definition) لمثل هذه الحقوق في المواد من 2 إلى 33 من الاتفاقية. فقد قررت الاتفاقية إن الدول الأطراف عليها واجب "مراجعة كافة المعاهدات الدولية المتعلقة بشئون اللاجئين،

the scope of *and the protection accorded by such instruments* . . . (emphasis added)." These rights are for the most part framed in relative terms, effectively mandating a general duty of non-discrimination as between refugees and others.

réfugiés et étendre l'application de ces instruments et *la protection qu'ils constituent* … (c'est nous qui soulignons) ". Exprimés pour la plupart dans des termes relatifs, ces droits énoncent effectivement une obligation générale de non discrimination entre les réfugiés et les autres.

22.

At a minimum, therefore, conditions in the proposed site of internal protection ought to satisfy the affirmative, yet relative, standards set by this textually explicit definition of the content of protection. The relevant measure is the treatment of other persons in the proposed site of internal protection, not in the putative asylum country. Thus, internal protection requires not only protection against the risk of persecution, but also the assimilation of the asylum-seeker with others in the site of internal protection for purposes of access to, for example, employment, public welfare, and education.

22.

Au minimum, les conditions sur le lieu de protection interne proposé devraient répondre aux critères affirmatifs, bien que relatifs, établis par cette définition contextuellement explicite du contenu de la protection. L'échelle de mesure demeure le traitement dont bénéficient d'autres personnes dans le lieu de protection interne proposé, non dans le pays d'asile potentiel. Ainsi, la protection interne exige non seulement la protection contre le risque de persécution, mais aussi l'assimilation des demandeurs d'asile avec les autres personnes sur le lieu de protection interne, par exemple en matière d'accès à l'emploi, à la santé publique et à l'éducation.

объединить заключенные ранее международные соглашения о статусе беженцев и расширить область применения этих договоров и *предоставляемую таковыми защиту* … (курсив наш)". Эти права главным образом сформулированы в соотносительных выражениях и по существу устанавливают общую обязанность по недопущению дискриминации беженцев по отношению к другим лицам.

22.

Поэтому, как минимум, условия в предложенном месте внутренней защиты должны удовлетворять позитивным, но все же относительным нормам, установленным этим явно выраженным в тексте определением содержания защиты. Существенным критерием здесь является обращение с другими лицами в предложенном месте внутренней защиты, а не в потенциальной стране убежища. Таким образом, внутренняя защита требует не только защиты от угрозы преследования, но также и ассимиляции лица, ищущего убежища, в месте получения внутренней защиты, например, в плане трудоустройства, доступа к социальному обеспечению и образованию.

وأن توسع من نطاق الحماية الواردة بالاتفاقية الدولية وفقاً لهذه التعهدات السابقة كلما كان لذلك محل من الواقع (تمت إضافة التشديد)". وينبغي أن نتذكر هنا أيضاً إن كافة هذه الحقوق يجب يتم تعريفها بطريقة نسبية في الواقع. والمعيار الأساسي الحاكم هنا ـ فيما يتعلق بالبحث في هذه الصورة النسبية ـ لضمان تطبيق نزيه لها هو واجب كل دولة المتمثل في عدم التفرقة بين اللاجئين وغير اللاجئين.

.22

وبناء على ما سبق، فإنه للقول بأن ثمة من بديل حمائي داخلي كافي، يُشترط أن يُوفر هذا المكان حماية إيجابية وفقاً للمعايير الدولية، حتى بمعناها النسبي كما سبقت الإشارة. ولكن قبل كل شئ فإن هذا الحد الأدنى من الحقوق الكافي للحماية الايجابية يجب أن يتم تعريفه وفقاً للنص الصريح الوار في الاتفاقية الدولية، مع الأخذ فى الاعتبار ان غالبية الحقوق يتم تعريفها بطريقة نسبية. والمعيار الحاكم والأساسي هنا للقول بتوافر كفاية حمائية ايجابية في البديل الحمائي المُقتر هو أن يلقى طالب اللجوء نفس المعاملة والاحترام للحقوق الذي يتلقاه غير اللاجئين في هذا المكان ذاته (وليس في الدولة التى تبحث طلب اللجوء وتقترح الإعادة وفقاً لسياسية البديل الحمائي الداخلي. وباختصار، وبناء عل ما سبق، فإن المفهوم الايجابي للحماية المطلوبة في مكان البديل الحمائي الداخلي يتجاوز بكثير مجرد توفير حماية للشخص طالب اللجوء من الاضطهاد، ولكن ينصرف هذا المفهوم بالإضافة إلى ما سبق إلى ضرور إدماج طالب اللجوء في هذا المكان، بما يتضم ذلك من حصوله على كافة الخدمات والحقوق التي يتلقاها المواطنين من غير اللاجئين في نفس المكان، مثل الحق في التعليم والحصول على وظيفة والحصول على الرعاية الاجتماعية، على سبيل المثال لا الحصر.

"REASONABLENESS"

23.

Most states that presently rely on either "internal flight" or "internal relocation" analysis also require decision-makers to consider whether, generally or in light of a particular asylum-seeker's circumstances, it would be "reasonable" to require return to the proposed site of internal protection. If the careful approach to identification and assessment of an "internal protection alternative" proposed here is followed, there is no additional duty under international refugee law to assess the "reasonableness" of return to the region identified as able to protect the asylum-seeker.

24.

Assessment of the "reasonableness" of return may nonetheless be viewed as consistent with the spirit of Recommendation E of the Conference of Plenipotentiaries, that the Refugee Convention ". . . have value as an example exceeding its contractual scope and that all nations . . . be guided by it in granting so far as possible to persons in their territory as refugees and who would not be covered by the terms of the Convention, the treatment for which it provides."

"AVEC RAISON"

23.

La plupart des pays qui recourent actuellement soit à l'analyse de "fuite interne" soit à la "réinstallation interne" exigent aussi des décideurs qu'ils considèrent si, de façon générale ou à la lumière des circonstances particulières, il serait "raisonnable" d'exiger le retour vers le lieu de protection interne proposé. Si l'approche adéquate d'identification et d'évaluation de "l'alternative de fuite interne" proposée ici est suivie, il n'y a aucune obligation supplémentaire, en droit international des réfugiés, d'évaluer le caractère "raisonnable" du retour vers la région considérée comme susceptible de protéger le demandeur d'asile.

24.

L'évaluation du caractère "raisonnable" du retour peut néanmoins être considérée comme conforme à l'esprit de la Recommandation E de la Conférence des plénipotentiaires selon laquelle la Convention de Genève ". . . aura valeur d'exemple, en plus de sa portée contractuelle, et qu'elle incitera tous les États . . . à accorder dans toute la mesure du possible aux personnes se trouvant sur leur territoire en tant que réfugié et qui ne seraient pas couvertes par les dispositions de la Convention, le traitement prévu par cette Convention".

“РАЗУМНОСТЬ”

23.

Большинство государств, в настоящее время анализирующих факт “бегства в границах государства” или “перемещения в границах государства”, также требуют от лиц, принимающих решение, рассматривать вопрос о том, насколько в целом или с учетом конкретных обстоятельств лица, ищущего убежища, было бы “разумным” требовать от него возвращения к предполагаемому месту внутренней защиты. Если точно следовать предложенному подходу к выявлению и оценке “альтернативы внутренней защиты”, отпадет дополнительная необходимость, в соответствии с международным законодательством о беженцах, оценивать “разумность” возвращения в регион, признанный местом, где лицо, ищущее убежища, может получить защиту.

24.

Несмотря на это, оценка “разумности” возвращения может считаться соответствующей духу “Рекомендации Е “ Конференции полномочных представителей, согласно которой Конвенция о беженцах “… представляет ценность как пример документа, имеющего более широкое значение, и что все страны … должны руководствоваться ею в максимальной степени при предоставлении предусмотренного ею обращения лицам, находящимся на их территории в качестве беженцев, и тем лицам, которые не подпадают под действие Конвенции”.

مدى المعقولية

.23

تتطلب معظم الدول التي تلجأ إلى تحليل البديل الحمائي الداخلي (بإعادة النقل أو إعادة التوطين الداخليين) من مُتخذي القرار فيها بالنظر في كافة الظروف المعينة المتعلقة بطالب اللجوء، وخاصة بالنظر في مدى معقولية اشتراط أو طلب إعادة هذا الشخص إلى موقع للحماية في بلده الأصلي. وفي حالة تطبيق المنظور السابق ـ الذي تم شرحه في السطور السابقة ـ للبديل الحمائي الداخلي، بما يشتمله من ضمانات، فأنه لا توجد التزامات أو واجبات إضافية تقع على عاتق الدولة باحثة طلب اللجوء ـ تتعلق بالبحث في مدى معقولية إعادة طالب اللجوء إلى موقع حمائي داخلي.

.24

أي تقييم لمدى معقولية إعادة طالب اللجوء الى بديل حمائي داخلي يجب أن يكون متسقاً ومتماشياً مع روح التوصية الخامسة من المؤتمر الدبلوماسي التحضيري للاتفاقية الدولية للاجئين، والتي جاء فيها ”إن هذه الاتفاقية يجب النظر اليها بما يتجاوز قيمتها التعاقدية ونطاق الالتزامات القانونية الضيقة على الدول الأطراف، أي بالنظر إلى القيم التي تحملها؛ فيجب النظر الى ما تحمله من غايات، وان يكون المرشد العام في تطبيقها هو الرغبة الصادقة في منح أكبر قدر من الأشخاص صفة اللجوء، حتى ولو لم يكونوا مشتملين برعاية الاتفاقية.“

PROCEDURAL SAFEGUARDS

25.

Because the viability of an "internal protection alternative" can only be assessed with full knowledge of the risks in other regions of the state of origin (see paras. 15-16), internal protection analysis should never be included as a criterion for denial of refugee status under an accelerated or manifestly unfounded claims procedure.

26.

To ensure that assessment of the viability of an "internal protection alternative" meets the standards set by international refugee law, it is important that the putative asylum state clearly discloses to the asylum-seeker that internal protection is under consideration, as well as the information upon which it relies to advance this contention. The decision-maker must in all cases act fairly, and in particular ensure that no information regarding the availability of an "internal protection alternative" is considered unless the asylum-seeker has an opportunity to respond to that information, and to present other relevant information to the decision-maker.

GARANTIES PROCEDURALES

25.

Parce que la viabilité d'une "alternative de protection interne" peut uniquement être évaluée sur la base d'une connaissance complète des risques dans les autres régions de l'État d'origine (voir paragraphes 15-16), l'analyse de protection interne ne devrait jamais être considérée comme un critère pour soumettre le refus du statut de réfugié à une procédure accélérée ou de demande manifestement infondée.

26.

Pour garantir que l'évaluation de la viabilité de "l'alternative de protection interne" rencontre les standards du droit international des réfugiés, il est important que l'État d'asile potentiel fasse clairement comprendre au demandeur d'asile que la protection interne est sous examen, et lui fournisse toute l'information qui soutient cette démarche. Dans tous les cas, le décideur doit agir promptement, et en particulier s'assurer qu'aucune information relative à la disponibilité d'une "alternative de protection interne" n'est prise en considération sans que le demandeur d'asile n'ait eu l'opportunité d'y répondre et de présente toute autre information pertinente.

ПРОЦЕДУРНЫЕ ГАРАНТИИ

25.

Поскольку жизнеспособность “альтернативы внутренней защиты” может быть оценена только при полной осведомленности об угрозе в других регионах в стране происхождения (см. пункты 15-16), анализ внутренней защиты ни в коем случае не должен быть включен в качестве критерия для отказа в статусе беженца в рамках ускоренной процедуры или процедуры отказа по явно необоснованным заявлениям.

26.

Чтобы обеспечить при оценке реальности “альтернативы внутренней защиты” соблюдение норм, установленных международным законодательством по правам беженцев, важно, чтобы государство-потенциальный предоставитель убежища ясно информировало лицо, ищущее убежища, о том, что рассматривается альтернатива внутренней защиты, а также предоставило информацию, на которую оно опирается в процессе такого рассмотрения. Лицо, принимающее решение, должно во всех случаях действовать справедливо и, в частности, добиваться того, чтобы не рассматривалась никакая информация в отношении наличия “альтернативы внутренней защиты”, если у лица, ищущего убежища, нет возможности отреагировать на эту информацию и представить лицу, принимающему решение, другую, имеющую отношение к делу, информацию.

ضمانات إجرائية

.25

لا يمكن رفض منح صفة اللجوء استناداً إلى أخطاء أو مسائل إجرائية محضة ـ مثل وجود طلب لا يستند إلى أدلة كافية مثلاً ـ عند تطبيق تحليل ”البديل الحمائي الداخلي،“ والسبب في ذلك إن كفاية هذا التحليل يرتبط ارتباطاً وثيقاً وبصفة أساسية بوجود تحقيق شامل ومعرفة بكافة الأخطار المُتحققة أو المتوقعة في دولة الطالب الأصلية (أنظر فقرات 15 و 16).

.26

يجب على الدولة باحثة طلب اللجوء أن تخطر طالب اللجوء بوضوح إنها بصدد ـ أو تنظر في مسألة ـ تطبيق البديل الحمائي الداخلي، كما يجب عليها أيضاً إخطار طالب اللجوء بكافة المعلومات المطلوبة والمُتعلقة عند حدوث أي طعن أو خلاف حول البديل الحمائي الداخلي. والسبب في ذلك ضمان أن يكون تطبيق تحليل ”البديل الحمائي الداخلي“ متماشياً مع المعايير الدولية المحددة من قبل القانون الدولي للاجئين. ويجب على مُتخذ القرار في كافة الأحوال أن يكون منُصفاً وأن يضمن إخبار طالب اللجوء بكافة المعلومات التي يتم الإستناد اليها لتطبيق البديل الحمائي الداخلي، وأن يضمن ان تتوافر لطالب اللجوء الفرصة الكافية للرد على والتعقيب على هذه المعلومات. ويقع على عاتق مُتخذ القرار أيضاً توفير الفرصة الكافية لطالب اللجوء لتقديم معلومات أخرى ذات صلة لدحض أو استكمال المعلومات محل البحث عند اتخاذ قرار منح صفة اللجوء أو تطبيق تحليل ”البديل الحمائي الداخلي.

These Guidelines reflect the consensus of all the participants at the First Colloquium on Challenges in International Refugees Law, held at Ann Arbor, Michigan, USA, on April 9-11, 1999.

Ces recommandations reflètent le consensus de tous les participants au premier colloque sur les défis en droit international des réfugiés, tenu du 9 au 11 avril 1999 à Ann Arbor, Michigan, États-Unis.

James C. Hathaway
Colloquium Convener
University of Michigan

Philip Rudge
Colloquium Chairperson
University of Michigan

Deborah Anker
Harvard University

Jean-Yves Carlier
Université de Louvain-la-Neuve

Rodger P.G. Haines, Q.C.
University of Auckland

Lee Anne de la Hunt
University of Cape Town

David A. Martin
University of Virginia

V. Vijayakumar
National Law School of
India University

Deborah Benedict
Student,
University of Michigan Law School

Jonathan Chudler
Student,
University of Michigan Law School

Anne Cusick
Student,
University of Michigan Law School

James C. Hathaway
Organisateur du colloque
Université de Michigan

Philip Rudge
Président du colloque
Université de Michigan

Deborah Anker
Université Harvard

Jean-Yves Carlier
Université de Louvain-la Neuve

Rodger P.G. Haines, Q.C.
Université d'Auckland

Lee Anne de la Hunt
Université du Cap

David A. Martin
Université de Virginie

V. Vijayakumar
École de droit national
d'université de l'Inde

Deborah Benedict
Etudiant de droit
Université de Michigan

Jonathan Chudler
Etudiant de droit
Université de Michigan

Anne Cusick
Etudiant de droit
Université de Michigan

Это Руководство отражают консенсус всех участников Первого коллоквиума по проблемам законодательства о беженцах, проведенного 9-11 апреля 1999 года в г. Анн Арбор, Мичиган, США.

Джеймс Хэтавей
Организатор коллоквиума
Мичиганский университет

Филипп Рудж
Председатель коллоквиума
Мичиганский университет

Дебора Анкер
Гарвардский университет

Жан-Ив Карлье
Университет Louvain-la-Neuve

Роджер Хэйнс, королевский адвокат
Университет Окленда

Ли Энн де ла Хант
Университет Кейптауна

Дэвид Мартин
Университет Вирджинии

В. Виджаякумар
Национальный факультет права
Университета Индии

Дебора Бенедикт
Студентка
Факультет права Мичиганского университета

Джонатан Чадлер
Студент
Факультет права Мичиганского университета

Энн Кузик
Студентка
Факультет права Мичиганского университета

تعكس الأفكار الواردة في هذا الدليل رأيا عاماً توافقياً (consensus) لكل المشاركين في الدورة الأولى لسلسلة ورش العمل حول الصعوبات المتعلقة بتطبيق القانون الدولي للاجئين والتي تم تنظيمها من قبل برنامج القانون الدولي للاجئين والملاذ، والتي نظمت في مدينة أن أربور بولاية ميتشجان بالولايات المتحدة الأمريكية، تلك الورشة التي انعقدت في الفترة من 9 إلى 11 إبريل عام 1999.

جيمس هاثاواي
المنسق العام لسلسلة ورش العمل جامعة ميتشجاز

فيليب رودج
رئيس ورشة العمل جامعة ميتشجان

ديبورا أنكار
جامعة هارفارد

جان ـ أيف كارلييير
جامعة دو لا لوفان لانوف

رودجر ب. ج هاينز
جامعة أووكلاند

لي أن ديلا هانت
جامعة كيب تاون

ديفيد أيه مارتن
جامعة فيرجينيا

في فاياكومار
الكلية الوطنية الهندية للقانون

ديبورا بيدندكت
طالبة كلية القانون بجامعة ميتشجان

جوناثان كودلر
طالب كلية القانون بجامعة ميتشجان

أن كوسيك
طالبة كلية القانون بجامعة ميتشجان

Michael Kagan
Student,
University of Michigan Law School

Sheila Minihane
Student,
University of Michigan Law School

Lakshmi Nayar
Student,
University of Michigan Law School

Frank Richter
Student,
University of Michigan Law School

Ali Saidi
Student,
University of Michigan Law School

Kathryn Socha
Student,
Michigan Law School

Michael Kagan
Etudiant de droit
Université de Michigan

Sheila Minihane
Etudiant de droit
Université de Michigan

Lakshmi Nayar
Etudiant de droit
Université de Michigan

Frank Richter
Etudiant de droit
Université de Michigan

Ali Saidi
Etudiant de droit
Université de Michigan

Kathryn Socha
Etudiant de droit
Université de Michigan

Мишель Каган
Студентка
Факультет права Мичиганского университета

Шейла Минихейн
Студентка
Факультет права Мичиганского университета

Лакшми Найар
Студентка
Факультет права Мичиганского университета

Фрэнк Рихтер
Студент
Факультет права Мичиганского университета

Али Саиди
Студент
Факультет права Мичиганского университета

Кэтрин Соча
Студентка
Факультет права Мичиганского университета

مايكل كيجان
طالب كلية القانون بجامعة ميتشجان

شيلا مانهاين
طالبة كلية القانون بجامعة ميتشجان

لاكشيمي نايار
طالب كلية القانون بجامعة ميتشجان

فرانك ريتشر
طالب كلية القانون بجامعة ميتشجان

علي صعيدي
طالب كلية القانون بجامعة ميتشجان

كاثريي سوشا
طالبة كلية القانون بجامعة ميتشجان

هوامش

[1] ويعني النص هنا إن مسألة رفض منح صفة اللجوء لهذا السبب تعد مسألة تقديرية لحكومات هذه الدول ، لكن قرارات الرفض هذه ينبغي أن يراعى فيها الالتزام العام بمتطلبات وغايات الاتفاقية الدولية لشئون اللاجئين كما سيبين من الإطار التحليلي لبقية عناصر هذا الدليل (توضيح من المترجم للغة العربية).

[2] أي إن التقييم يجب أن يكون بصفة استشرافية وليس بصفة رجعية(المترجم للعربية).

[3] طوال السطور التالية ينصرف استخدام تطبيق تحليل" البديل الحمائي الداخلي" إلى قيام الدولة التي نظر طلب اللجوء بالتحقيق في مدى توافر بديل حمائي داخلي مقبول في بلد طالب اللجوء(المترجم للغة العربية).

[4] شكلياً، ربما تبدو هذه النقطة متناقضة مع النقطة الساقة لها. ولحل هذا التناقض تجدر الإشارة إلى إن النقطة رقم 15 تنصرف إلى الاعتماد على وجود أشخاص "ما، يشاركون طالب اللجوء الأصل العرقي أو الدين أو الجنسية أو الانتماء لجماعة اجتماعية معينة أو تبنيه رأيا سياسيا معيناً، يتعرضون للاضطهاد أكثر من غيرهم لهذا السبب في دولة طالب اللجوء؛ وتعتبر وجود هؤلاء دليلاً ظرفياً على وجود الاضطهاد لطالب اللجوء إذا تحقق هذا السبب بشأنه لكن النقطة رقم 16 تنصرف إلى مسألة التحقيق في وجود خوفاً معقولاً من الاضطهاد لدي طالب اللجوء. ولا تشترط هذه النقطة إثبات وجود هذا الخوف لدى الأشخاص الذين يشتركون مع طالب اللجوء في سبب الاضطهاد. والفارق الأساسي هنا هو إن النقطة 15 تركز على *اشتراك* طالب اللجوء مع آخرين في *سبب الاضطهاد*، بينما تركز النقطة 16 علي عدم اشتراط تحقق *وجود الخوف المعقول* لدى هؤلاء (قام بهذا التوضيح المترجم إلى اللغة العربية).

[5] أشار نص اللغة الانجليزية الى مفهوم" الخوف ذو الأساس،" (well-founded fear) ونظراً لأن الترجمة الحرفية لهذا المفهوم يمكن أن تثير بعض اللبس، رأى المترجم الى اللغة العربية انها أقرب ما تكون الى مفاهيم الخوف المعقول أو المُبرر (بمعنى ان الخوف له أسباب من الواقع ما تجلعه مبرراً او معقولاً). ولهذا السبب تبنى المترجم تعبير الخوف المعقول أو المُبرر.

[6] وباختصار شديد، فأن هذا التوضيح من قبل دليل ميتشجان ينصرف إلى أهمية البحث في وجود الركن الموضوعي أو المادي (اي توافر خطر الاضطهاد نفسه) بدلاً من البحث في الركن المعنوي (توافر الخوف) لدى طالب اللجوء. ويعرف المتخصصون القانونيون بصفة عامة انه يسهل البحث فى الركن المادي بدلاً من الركن المعنوي، فى القانون الجنائي مثلاً وربما يعتبر هذا المنهج في التفكير من قبل دليلي ميتشجان تسهيلاً على المحقق، لكنه قبل كل شيء يهدف الى تلافي عيوب التركيز على الشق الشخصي أو المعنوي، التى تم الاشارة اليها سابقا، كما انه يستهدف توفير قدر أكبر من الحماية لطالبي اللجوء الذين لا يستطيعون التعبير عن وجود الخوف لديهم (توضيح من المترجم الى اللغة العربية).

[7] ومعنى هذا النص ان مجرد وجود هذا العلم يعتبر قرينة على ان الدولة المُرسِلة قد أخلت بالتزاماتها الدولية (توضيح من المترجم للغة العربية).